

ніе на пѣрваго человѣка Адама, и презъ него на всѣхъ-атъ родъ человѣчески съ тѣмъ благовѣстительны словеса, “ вражда ѹ положѹ между тобою (смѣемъ,) и между женою, и между семенемъ твоимъ, и между семенемъ томъ: той твою сотрѣтъ глава: а ты сотрѣши егѡ пѡтѡ. „ (Быт: г. 4.) Тзакѡваніе то на тѣмъ словеса ѣ това: смѣи ѣ дѣволъ атъ: сѣма то смѣино сѡ всѣхъ те нечестивы и истинны гонители: сѣма то на жена та ѣ Хрѣстосъ. (Гал: д. 4.) сѣма то Хрѣстово сѡ благочестивы те и добродѣтели человѣци. Хрѣстосъ стрѣба глава та на смѣнатъ кога истребѡва грѣхъ атъ, и нечестивы те всеконечнѡ сѡкрѡшава. И дѣволъ атъ оугрызалъ Хрѣстова та патѡ, кога то го оумертвилъ тѣлеснѡ съ нечестивы те си слѡжителы. И кога гоннѡ днѡмъ, който вѣрѡятъ въ Него, безъ да поврѣди ѡбѡче спасеніе то имъ. Това и зрѡдно и знаменнѡ то благовѣстїе прѡотецъ нашъ Адамъ съ радостно сѡрдце прѣелъ, кѡкѡ и трѣвало. И такѡ видимъ начало то на вѣра та ѡ начала мѡра. По тѡмъ при мѣрѡ послѣдѡвали благочестивы те неговы потѡмци, кѡкѡ свидѣтельствѡва Павелъ тѡчнѡ за това, “ въ сѣи (вѣрѣ) свидѣтельствѡвани быша дрѣвнѡи. „ (Евре: ат. 2.) послѣ многожды това ѡвѣщаніе было на Авраама, на Исаака, и на Іаковѡ съ тѣмъ словеса, “ ѡ семени твоѣмъ благословѡтсѡ всѣмъ языцы. „ (Быт: кѡ, 18.) Заради това и Апѡстолъ Павелъ (къ Рим: д.) не тѡкмѡ назывѡва Авраама вѣрна, и ѡправданна чрезъ вѣра та во Исуса Хрѣста, но іѡше и ѡтца на всѣ те